

```
<!DOCTYPE html>
<html lang="az">
<head>
<meta charset="UTF-8" />
<meta name="viewport"
content="width=device-width, initial-
scale=1" />
<title>NAKAM SEVGİ</title>
<style>
  body {
    font-family: 'Georgia', serif;
    background-color: #f9f6f2;
    color: #333;
    max-width: 700px;
    margin: 40px auto;
    padding: 20px;
    line-height: 1.6;
  }
  h1 {
    text-align: center;
    color: #b03a2e;
```

```
    margin-bottom: 30px;
}
p {
    margin-bottom: 18px;
    text-indent: 30px;
}
b {
    font-weight: bold;
}
</style>
</head>
<body>
<h1>NAKAM SEVGİ</h1>
```

<p>Bir oğlan vardı... Adı Ümid. Hər kəsdən fərqli idi. Çünki onun sehrli gücləri vardı. Amma bu güclərdən kimsənin xəbəri yox idi – bir nəfərdən başqa... O da Ümidin illərdir gizlicə sevdiyi qız, Sevgi idi.</p>

<p>Ümid bilirdi ki, bu güclərlə onun ürəyinə

yol tapa bilməz. Sevgini özü üçün deyil, Sevgini sevindirmək üçün sevirdi. Hər gün yanından keçər, uzaqdan seyr edərdi. Ürəyində hər zaman deyərdi: “Onsuz da qismət olmasa da, sevinməsi yetər mənə”.

Bir gün Ümid qıza yaxınlaşmağa qərar verdi. Onunla dost oldu. İkisi də səmimi idi. Amma sevgi qarşılıqlı deyildi. Sevgi Ümidi sadəcə dost kimi görürdü. Ümid bunu bilirdi, amma sevgisini ürəyinin ən dərin yerində gizlədirdi.

Zaman keçdi. Ümid ətrafında gözəl qızlar görürdü. Onlar Ümidi sevirdi, mehriban davranırdı. Amma Ümid bir dəfə sevmişdi, hələ də Sevgi onun ürəyindən çıxmırdı. Harada olsa, nə etsə də qızın səsini, baxışını, qoxusunu duyurdu. Güclərindən istifadə edib bu xatirələri yox

edə bilərdi, amma etmirdi.</p>

<p>Ətrafına nur saçan, hamının hörmət etdiyi, mehriban, mərd bir oğlan idi. Amma özü içində fırtına idi. Elə bir fırtına ki, kükrəsə, dünyanı dağıdardı. Təkcə o qız — Sevgi üçün susurdu.</p>

<p>Bir gün təsadüf oldu. Ümid gəzintiyə çıxmışdı. Ortaq dostları Aysun ilə qarşılaşdı. Dərdləşdilər, köhnə günləri yada saldılar. Aysun bir məsələni dedi:</p>

<p>"Bəs xəbərin var? Sənin sevdiyin qızı biri qaçıırıb..."</p>

<p>Ümidin ürəyi alışdı. Bütün bədənini titrədi. Təbiət belə onun kədərinə qoşuldu. Aysun qorxdı, heç bilmirdi Ümidi belə görə bilər.</p>

<p>Ümid ona güclərini göstərib sirrini açdı. Aysun çaşdı. Amma dost üçün hər şeyə hazır idi.</p>

<p>"Onun yerini de, Aysun. Mən bu dünyada sevgim üçün can verməyə də hazıram."</p>

<p>Aysun yerini dedi. Ümid onun əlindən tutdu. Gözlərini yumdurdub bir göz qırpımında hadisə yerinə çatdı. Amma nə Sevgi, nə də bir işarə vardı.</p>

<p>Ümid qızın izini tapıb, gücləri ilə Sevgini tapdı. Onu tutub aparan Qabil adında varlı və şərəfsiz bir oğlan idi. Ümid əvvəlcə Aysunu qorumağa aldı, sonra isə Qabilin adamları ilə tək mübarizə etdi. Hamısını məğlub etdi. Amma Qabil yox idi.</p>

<p>Ümid sevdiyi qızı və Aysunu götürüb

oradan uzaqlaşdı. Qabilə isə:</p>

<p>"Gözlə məni, geri gələcəm" –
deyib yox oldu.</p>

<p>Sevgi artıq xilas olmuşdu. Və xilaskarı
illər əvvəl qırdığı, tərk etdiyi Ümid idi. Ümid
ona sevdiyini, hətta ölümə belə getməyə
hazır olduğunu dedi.</p>

<p>Güvənli bir yer hazırlayıb Sevgini və
Aysunu orada saxladı. Amma intiqam üçün
geri dönməyə məcbur idi. Sevgi ağlayıb
getməməyi istədi. Ümid isə söz verdi:</p>

<p>"Geri dönəcəm. Sənə söz verirəm."
</p>

<p>Döyüş başladı. Qabil şərəfsizcəsinə
əvvəlcədən hazırladığı tələlərdən istifadə
etdi. Amma Ümid həm güclü, həm də